

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 35

Interpel·lació

al Govern sobre les polítiques en matèria de dependència (tram. 300-00119/08)

El sisè punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre les polítiques en matèria de dependència. Presentada pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, té la paraula per a la seva exposició l'il·lustre senyor Josep Lluís Cleries.

El vicepresident segon

Un moment, senyor diputat.

(Remor de veus.)

Senyores i senyors diputats, substanciarem aquest sisè punt de l'ordre del dia i pregaria silenci per poder-ho fer.

Gràcies.

El Sr. Cleries i González

Moltes gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, honorable consellera, representants del col·lectiu Papás de Álex i altres persones del públic..., des d'un bon inici d'aquesta legislatura el nostre grup parlamentari ha anat presentant diferents iniciatives en el tema de la Llei estatal de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència. I volem recordar, precisament, que el nostre grup parlamentari al Congrés dels Diputats va presentar un text alternatiu a la llei, un text propi que donava més recursos a les persones amb dependència i que respectava les competències exclusives de la Generalitat de Catalunya.

Totes les insuficiències i problemàtiques que han sorgit de l'aplicació d'aquesta llei han estat insistentment denunciades amb molta antelació pel nostre grup des d'aquest faristol. I vostès insistentment ens han girat l'esquena, però donant-nos

l'esquena a nosaltres han donat l'esquena a les persones amb dependència i a les seves famílies.

Perquè ens preguntem, que no s'havia estudiat i analitzat prèviament, des del Departament d'Acció Social, com funcionava la llei? Consellera, vostès han improvisat i segueixen improvisant. El Síndic de Greuges ha manifestat aquest matí mateix la seva preocupació per com s'està desplegant la llei a Catalunya. Fa pràcticament un any que es poden registrar les sol·licituds i encara avui hi ha persones que esperen el seu pla individualitzat d'atenció que va presentar en el termini establert des d'un primer moment.

Li recordo que en altres intervencions, del 23 de gener, vaig presentar aquí en el plenari uns quadres de càlcul, que vostè deu recordar, de diferents programes individuals d'atenció, amb diferents exemples de persones amb gran dependència que cobren pensió de gran invalidesa contributiva i no contributiva i l'efecte que tenia la Llei de la dependència. Vostè no va voler fer cas d'aquells números i em va dir: «Vostè fa molts números, però a nosaltres...» Ho va dir i pot mirar l'acta, consellera. Un hi perdia i un altre es quedava igual. I ens van dir que això no podia ser.

Ara fa poques setmanes va sortir l'actriu Mercè Comas explicant el PIA[#] del seu company, a la qual cal garantir la seva valentia i solidaritat amb les persones amb dependència. Moltes altres persones, col·lectius, entitats en programes de ràdio, de televisió, en escrits a la premsa han anat dient que això succeeix, que hi ha moltes famílies que hi perden en l'aplicació de la Llei de la dependència. Vostè porta dient des del 20 de març, que li vaig sentir per primera vegada, que estan estudiant establir una quantitat mínima de prestació econòmica. Doncs, l'animem que ho faci. Nosaltres ja li vam dir el mes de gener que ho fes i el tripartit, com en l'anterior proposició que hem fet, hi va votar en contra.

Per tant, nosaltres, en previsió ja ho vam dir. Si des d'un grup de l'oposició ja advertim que passarà això, com és que des del Govern no ho saben preveure? Que no van fer els càlculs de veure què passava amb els PIA? Per tant, demanem que no s'improvisi en un tema de tanta sensibilitat com és l'atenció a les persones amb dependència i a les persones amb discapacitat.

A la darrera campanya electoral vostès van voler contraposar política de drets a política de xecs; nosaltres no els enteníem i ara ja els entenem, perquè vostès només donen xecs, i donen xecs imposats, perquè imposen el Pla individualitzat d'atenció, donen xecs rebaixats, perquè no arriben a pagar el cost de la prestació i, a més a més, aquests xecs les persones que els reben, com he dit, no tenen prou recursos per fer front a aquestes despeses. Per tant, són vostès els de la política de xecs, perquè no poden donar serveis, que és el que preveu la Llei estatal de la dependència, que aquesta és la prioritat...

(Se senten alguns aplaudiments.)

El vicepresident segon

Si us plau... Senyor diputat, un moment, si us plau. Es prega al públic que no faci cap manifestació ni d'aprovació ni de reprovació, que així està establert en el Reglament i en les invitacions que vostès tenen.

Pot continuar, senyor diputat.

El Sr. Cleries i González

Perquè aquests serveis, consellera, vostès no els poden donar per una raó molt fàcil: perquè porten quatre anys i mig sense crear equipaments socials. El primer any de tripartit ens van parlar, vinga, de planificació; van planificar molt, però no han posat cap totxana, no han posat totxos, i els equipaments es fan construint, no, parlant-ne. I, per tant, aquests quatre anys i mig ha estat un gran endarreriment en la política social de Catalunya, perquè avui no hi ha serveis per donar. Vostè vol donar una residència i ha de donar el xec. Per tant, són vostès els de la política de xecs i els drets guardats a l'armari. N'han parlat, els han posat a la llei, però no els poden exercir i que la gent els exerceixi.

Parlar de drets socials vol dir del dret a escollir, i ho vam posar a la Llei de serveis socials que ja està en vigor. I avui les famílies de Catalunya no poden escollir els serveis per als seus fills i filles o per als seus pares i mares, han d'agafar per força el cuidador no professional. Vostès estàs abusant d'una de les prestacions que dona la llei: el cuidador no professional. N'estan abusant. I avui tenim aquí familiars del

col·lectiu de Papás de Álex que es troben en aquesta situació, que el pare i la mare treballen tots dos a jornada completa i vostès el diuen: «Un dels dos cuidador no professional.» Això no es pot fer, consellera. Perquè també diu la llei que aquests cuidadors s'han de donar d'alta a la Seguretat Social, amb comptades excepcions que hi han en un article també del decret corresponent. I, per tant, nosaltres li demanem que no faci política social de talla única, que s'ha de respondre a les necessitats de la gent. Vostès són xecs de talla única que donen el mateix a tothom. I això no és fer política social; això són plans imposats d'atenció. I, per tant, li demanem que rectifiqui en aquest sentit.

Li podria posar molts exemples, però no puc. Però és que, consellera, vostès estan abusant de la figura del cuidador no professional, i si mirem les persones que estan donades d'alta al Ministeri d'Educació i Afers Socials, en el conveni per a cuidadors no professionals, a tota Catalunya hi ha donades d'alta setanta-quatre persones. A Lleida, zero, a Girona, tres, a Tarragona, 1, i a Barcelona, setanta.

I per una altra banda, vostès ens diuen en unes dades que tenen cinc mil PIA fets; ara ja en tenen deu mil. Doncs, deuen estar menjant pernil, perquè aquí no hi són –aquí no hi són, aquí no hi són. I aquí és on haurien de ser, perquè el 80 per cent de les prestacions de cuidador no professional s'han de donar d'alta a la Seguretat Social i no ho estan. Sap quants en té, consellera, Andalusia? 4.896. En tenen més Ceuta i Melilla...

Fitxer 36

que nosaltres. Ceuta, 126, i Melilla, 133. Això no funciona, consellera. I això són dades del Ministeri, no de Convergència i Unió, precisament.

Però si mirem, també, el que és, per exemple, el conveni que vostè va signar amb el Ministeri per al finançament del desplegament de la llei a Catalunya, amb què ens trobem? Doncs que el conveni parla de 140 milions d'euros, dels quals l'Estat n'aporta 32 milions, el 23 per cent. Realment no ho van negociar gaire bé això. Això és el que

diu el conveni, el conveni publicat l'altre dia al BOE. I, per tant, el 23 per cent és el que aporta. Potser que negociem amb més visió, perquè després reclamem finançament, però és que no ens espavilem gaire en la negociació dels convenis.

Les xifres que li he donat, consellera, d'altres de cuidadors no professionals, que vostès..., l'altre dia hi havia un exemple que l'he de dir: dues germanes, una de vuitanta i una altra de vuitanta-tres anys, i van fer cuidador no professional a la de vuitanta de la de vuitanta-tres, i l'assistent social, la treballador social va dir que no era una persona... La seva cap va dir, el departament, si no es cuidador no professional no n'acceptarà una altra. I no estan donant assistent personals, consellera, que seria el lògic de donar en aquest cas. I podríem explicar molts més casos però el temps no dóna.

Les xifres de Catalunya, en altres de cuidadors no professionals, s'assemblen a les de les comunitats que diuen els mitjans de comunicació que fan boicot a la Llei de la dependència. A Catalunya vostès ens diuen que l'estan desplegant amb entusiasme, i les xifres són dels del boicot. A vostès o els falla l'entusiasme, o els falla la gestió, o els fallen les dues coses. Però el que no és possible és aquesta quantitat de poca gent donada d'alta. Això vol dir que la llei no s'està aplicant bé. La llei la van aprovar vostès, no nosaltres, i vostès l'han defensada, que és la llei del dret social. De moment és la llei del dret social a no tenir prou recursos per pagar el servei, a tenir el servei que un no desitja, quan la llei diu que el pla serà acordat, i el testimoni del col·lectiu Papás de Alex n'és una mostra. Haguessin pogut dir a altres persones que vinguessin, realment la tribuna es faria petita, per poder-hi venir, i a aquesta situació, consellera, vostè hi ha de posar remei. No ha de parlar de que donarà una prestació mínima, l'ha de donar. Però ja l'havia d'haver donat des del primer moment. I això, ara s'hi troba perquè el seu departament ha improvisat, des del ProdeP han improvisat i no van fer els càlculs. Nosaltres els ho vam dir al gener, vostè ens va dir que no teníem raó, però ara es veu que la raó la tenim nosaltres, però això és el de menys, perquè a nosaltres el que ens interessa, com deien[#] en l'anterior ordre del dia és que des del nostre catalanisme social personalista, un servei a les persones, i això és el que ens mou.

Alguns ens diuen: «Benvinguts a la política social.» Quina casualitat, dos punts seguits de política social de Convergència i Unió, perquè aquesta és una de les nostres prioritats i ho seguirà al llarg de la legislatura, perquè des de la nostra constitució com a formació política és el que ens mou.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments.)

El vicepresident segon

Gràcies, senyor diputat. (Persisteixen els aplaudiments.) Per donar resposta... –si us plau...–, per donar resposta en nom del Govern té la paraula l'honorable consellera d'Acció Social i Ciutadania.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania (Sra. Carme Capdevila i Palau)

Moltes gràcies, senyor president. Una salutació a l'Associació Papás de Alex per ser presents avui aquí, i que tanmateix també puguin escoltar l'altra versió, en aquest cas, la del Govern de la Generalitat.

A mi m'agradaria començar per un tema que crec que és important. Quan aquesta llei es va començar a debatre en el Congrés, era una llei pensada exclusivament per a les persones majors..., per a les persones jubilades, per a les persones grans. Va ser precisament –va ser precisament– no gràcies a Convergència i Unió, sinó a una esmena presentada per Esquerra Republicana, conjuntament amb Iniciativa, que vàrem poder incloure dintre de la dependència el col·lectiu de la discapacitat, tant de la discapacitat intel·lectual, sensorial, com la discapacitat física, alhora que les persones amb malaltia mental, més el col·lectiu de 0-3 anys. Aquest és el primer aclariment que crec que s'ha de tindre en compte.

En segon lloc..., en segon lloc, vostè ha fet menció, intentaré donar resposta en el mateix ordre que vostè l'ha plantejat, ha fet menció a l'informe aquest dematí del síndic de greuges, ha parlat de retards, però també el propi síndic ha parlat de la complexitat pel desplegament d'aquest marc, d'aquesta llei. Atès, sobretot, que hi ha una implicació de tres administracions que estem establint un sistema nou que no existia, i tal com he repetit moltes i moltes vegades, cada un d'aquests programes

individuals d'atenció és com fer un vestit a mida, i això requereix de molts assajos, això requereix d'errors, però davant de totes aquestes situacions, des del departament, estem tirant endavant i fent front a totes les dificultats que ens trobem.

Jo li voldria dir que, evidentment, he signat dos convenis. Un és el conveni addicional, però és que vostè hauria de tindre més coneixement de com funciona el finançament de la llei. M'agradaria que a aquestes alçades, ja que és el meu interlocutor, el portaveu de les polítiques socials, tingui també més informació de com es financia aquesta pròpia llei. Vostè sap perfectament bé que hi ha un conveni addicional, eh?, en el qual hi estan inclosos aquests 32 milions. Jo en vaig firmar un d'addicional o extraordinari, exactament de sis milions, tal com l'he informat amb una pregunta, però paral·lelament a això, hi ha els 250 euros per cada persona valorada com a gran dependent, al qual vostè ha de sumar a aquests convenis. Per tant, aquest any, nosaltres, a part dels 32, que són una mica més, a part dels 6, haurem rebut aproximadament uns 28 milions d'euros pel nombre de persones valorades com a grans dependents.

Pel que fa a les dades, al que vostè em diu que nosaltres estem practicant la política de drets..., estem practicant la política de xecs, enlloc de la política de drets. Miri, la llei estableix, evidentment, un catàleg, una cartera de serveis i les persones, un cop avaluades, i reconegudes el seu grau de dependència, poden determinar quin tipus de prestació o quin tipus de serveis requereixen o necessiten o volen.

Jo li voldria passar unes dades que per a mi són prou significatives. De totes les persones valorades en dret..., de totes les persones valorades en dret..., si ho trobo, que està aquí, les sol·licituds..., hi ha un 25 per cent de sol·licituds..., però un 25 de les sol·licituds són de persones que en aquest moment ja estan en una institució –un centre residencial, una llar residència, etcètera. Però és que el 74,92 per cent de les sol·licituds valorades i amb drets, són persones que estan en el seu domicili. I aquestes persones el que volen és continuar estant en el seu domicili, però política de drets, no política de xecs, perquè, precisament a Catalunya hem regulat –hem regulat– un decret de compatibilitats i incompatibilitats.

I fins i tot, totes aquestes persones que són perceptores de la prestació del cuidador no professional, no és incompatible, a l'hora d'elaborar el seu PIA l'accés a serveis, que poden ser un servei d'atenció domiciliària, unes hores d'atenció domiciliària o potser l'assistència en un centre de dia. Hores d'ara..., hores d'ara, senyor diputat, aquest 74 per cent, aquest 74,92 per cent de persones tenen compatibles els serveis de la prestació econòmica de cuidador no professional, més la prestació d'un servei que, repeteixo, pot ser d'atenció domiciliària o pot ser d'assistència a un centre de dia.

Però permeti'm que li doni les dades. Jo, des del primer moment de la implantació d'aquesta llei, he plantejat les dificultats que ens suposava –ho deia abans, per aquesta complexitat en el seu desplegament–, hem reconegut els retards, hem posat remei per resoldre aquests retards, sobretot ara en aquesta última fase, amb aquest pla de suport amb l'Administració local per la contractació de més professionals perquè puguem fer una depuració de les llistes d'espera.

És veritat..., és veritat que en aquests moments tenim un col·lectiu, que nosaltres estimem aproximadament en unes dues mil persones, que són, i així ens ho diu la pròpia llei de la dependència, de l'autonomia personal i atenció a la dependència, que hi ha incompatibilitats perquè aquestes persones ja són perceptores d'una prestació. Aquest és el cas de la senyora Comas i el seu marit, exactament del seu marit. El seu marit és perceptor d'una pensió de gran invalidesa, amb el complement de tercera persona.

Mireu, jo poso aquest exemple, perquè a vegades és prou entenedor. Si jo tinc una lesió a la mà i me'n vaig un cop al quiròfan, no perquè surti un bisturí nou tornaré a passar pel quiròfan. Per tant –per tant–, aquesta llei, a aquelles persones que ja tenen coberta les seves necessitats... –després parlarem de quantitats, en podem parlar; en podem parlar si vostè vol–, ara bé, aquestes persones ja són perceptores d'una prestació, en aquest cas, de gran invalidesa, i de suport a tercera persona. Davant d'aquesta situació, i els números els tenim molt clars, molt clars, nosaltres estimem que a Catalunya hi pot haver dues mil persones –en total són unes cin mil, eh?–, però hi pot haver unes dues mil persones a Catalunya a les quals els seus ingressos, la prestació per gran invalidesa, més el seu complement de tercera persona, els

determina que a l'hora d'elaborar el PIA, la seva prestació per part del PIA, doncs resulti 0,90 cèntim o resulti 20 euros, etcètera.

En cap moment, i això també ho diu la llei, això també ho diu la pròpia llei de la dependència, que sempre s'ha de donar aquella prestació més avantatjosa per a l'usuari. Per tant, mai es pot donar una prestació per sota del que ja està rebent en aquest moment.

Davant d'aquesta situació..., davant d'aquesta situació, estem valorant –estem valorant– la prestació mínima garantida per tots aquests beneficiaris actualment de la pensió de gran invalidesa, o de complement de tercera persona. Per què ho estem valorant i no ara? Doncs miri, hi ha hagut a l'Estat espanyol..., hi ha hagut unes eleccions entremig, el Consejo Territorial no s'ha reunit, i jo crec que aquest és un tema el qual s'ha de debatre en el Consejo Territorial, perquè aquí també han d'arribar fons addicionals per poder finançar aquesta prestació mínima garantida.

Amb tot, nosaltres hem marcat uns terminis, i, si més no, traurem aquesta ordre amb la qual establirem aquesta prestació mínima garantida, com també ho farem amb el tema de l'assistent personal, i després si cal, ens adaptarem a aquesta prestació mínima o, com vostè sap, tenim la possibilitat de fer addicionals, que és el que hem fet, complementant, per exemple, doncs, la prestació econòmica vinculada a una residència, incrementant-la al que és el cost actual d'una plaça residencial o una plaça col·laboradora.

Només volia acabar amb un tema important. Miri, senyor Cleries, he fet moltes inauguracions. No m'agraden gens les inauguracions, però m'ha tocat fer-ne moltes. Inauguracions de residències, inauguracions de centres de dia, inauguracions de centres de discapacitats, no m'agraden gens, però li puc ben assegurar que no he inaugurat fum; he inaugurat totxo, he inaugurat places. Per tant, aquestes residències que jo he inaugurat no són de la planificació de l'època de Convergència i Unió, són de la planificació del Govern tripartit.

(Aplaudiments.)

El president

Senyor Cleries, té la paraula.

El Sr. Cleries i Gonzàlez

Moltes gràcies, senyor president. Honorable consellera, escoltant-la a vostè no s'entén que hi hagi tantes queixes de la gent, i que truqui tothom a les ràdios i que hi hagi tants problemes. Sembla que aquí vagi tot molt bé. Però jo li diré xifres de personal. Dos de maig, s'aproven els equips de valoració. Vostès no els contracten fins al 21 d'agost, m'ho diu en una resposta parlamentària d'avui mateix. El personal dels ajuntaments, el pla de suport l'estan fent ara, quan ja fa un any que es van enregistrar les sol·licituds, etcètera.

Vostè ens defensa molt la llei i ens ha dit les quantitats, etcètera. Escolti, el seu grup parlamentari, que va votar amb tant d'entusiasme la Llei de la dependència, ha presentat a Madrid, el 3 d'abril una proposta de modificació del finançament de la llei de la dependència. Ja ho podien votar amb nosaltres perquè el que passa que nosaltres posàvem

Fitxer 37

... coses, perquè el finançament vostès s'hi acoten, però no hi arriben. I amb els altres temes que es deixen al calaix ho podien haver fet en el moment de fer-se la llei a Madrid i no estaríem com estem de malament, perquè vostès, com amb l'altre tema que hem vist abans, van tard i malament.

I per tant vostès defensen molt la llei aquí i potser no li ho han explicat al senyor Ridao o al senyor Tardà, però han presentat una modificació de la llei a nivell de Madrid. Per tant, deu ser que es van equivocar aleshores. Vostès van voler sortir a la fotografia amb el PSOE i el PP i ara resulta que vostès van fer un mal servei al país equivocant-se amb aquests tema. I a més a més també dir-los que clar, vostè parla que els Pies són vestits a mida, són vestits de talla única, perquè vostè està fent i donant bàsicament la prestació de cuidador no professional.

I això és així. Si són les pròpies estadístiques que ens va donar l'altre dia. Però, a més a més, també ho volem veure en el propi Departament. Realment qui està cobrant i qui no està cobrant, perquè clar, aquí diuen Pies tants, però després els ajuntaments diuen que no els retornen, molts d'aquests pies, que ja tarden molt vostès a retornar el Pie, pròpiament la resolució. Miri-ho, consellera, que la coa va per aquí.

Nosaltres, per tant, amb aquest tema... I ens diu el dels equipaments, perdó, que m'ho deixava. Vostè ens diu: «Va inaugurar moltes residències». Doncs, escolti, quan fan les estadístiques del Departament, no surten, no surten. I ho vam comentar, vostè mateixa en una interpel·lació em va dir que en quatre anys, quatre-centes places. N'havien de fer deu mil, deu mil places, van dir. I només vostè ho va dir aquí, pot mirar les actes, va dir quatre-centes i ara no me'n recordo, i escaig. Doncs, no són les deu mil, sinó que es van quedar molt i molt lluny.

Però es que després hi ha el conjunt de prestacions, el conjunt de convocatòries. Per exemple, per a les persones amb discapacitat hi ha tot el tema de les ajudes tècniques. Vostès encara han de resoldre les del 2006 i les del 2007. Ahir mateix em trucava un senyor de Vic que té la banyera per rehabilitar i vostès encara no li han contestat. I avui el Síndic ha dit, diu: «Hem de superar la cultura del silenci» I he pensat: mira, està parlant del Departament d'Acció Social i Ciutadania, perquè realment vostès no contesten les sol·licituds. I és així.

També recordar la convocatòria d'aquest any de prestacions. Encara no han sortit, consellera. Les ajudes tècniques no han sortit. Sí, les van aprovar ahir el Govern. Les prestacions, no les ajudes tècniques. Almenys no hi consten, que avui també hem vist que hi ha acords fantasma que no surten a les... Sí, el Projecte de Llei de l'IRSC no surt, eh?, en l'acte del Govern.

Per tant, aquestes situacions, nosaltres, el que veiem és que concretament les convocatòries aquest any, a mes de maig, no han sortit. I després és impossible que vostè les pugui resoldre al acabar l'any.

El Consell General de Serveis Socials es va reunir fa uns dies, sap des de quan no es reunia? Des del 13 de desembre de 2005. Això és participació, consellera. Encara era

consellera la senyora Anna Simó quan es va reunir per última vegada. I ara es van tornar a reunir per aprovar, teòricament, la cartera de serveis socials que no hi havia tot el copagament i totes les entitats es van queixar, eh? Vull dir, que precisament això, consellera, seguim els temes tan bé com sabem i com podem, amb la informació que ens donen, que també costa que ens arribi.

Nosaltres, el que li diem és que deixi de fer aquest xec de talla única, que fem política de drets socials, aquí tronarà Convergència i Unió, que ofereixi aquesta prestació mínima, perquè aquests dies, sentint parlar tant de sequera, el que hem de dir és que a Catalunya hi ha sequera de política social, hi ha sequera de política de drets, hi ha sequera en la informació i en l'atenció a les persones i a les famílies. I això es nota, perquè t'ho diu la gent, consellera. I vostè, que l'he escoltat en algun programa de ràdio, sap que s'està dient hi ha aquesta sequera. I un any i un trosset...

El president

Senyor diputat...

El Sr. Cleries i González

...d'aplicació de la llei el que demanem és que s'apliqui més. Vostè ens segueix parlant –i acabo, senyor president– de la complicació d'aquesta llei. Nosaltres li oferirem tot el suport per a la prestació mínima, pel que vulgui, però, sobretot, perquè les famílies, les persones amb discapacitat i amb dependència estiguin ben ateses, perquè fins a avui vostès han improvisat i, en aquest sentit, no s'ho prengui malament, però no estan fent un bon servei al país en l'atenció a les persones amb dependència.

Moltes gràcies.

El president

Honorable consellera, té la paraula.

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

Gràcies, senyor president. Senyor diputat, vostès no es creuen la llei, vostès ho van votar en contra d'aquesta llei. Per tant, difícilment podrem trobar acords que ens

permetin avançar per donar resposta, tal com vostè deia, a les persones amb discapacitat.

És difícil que les trobem. Jo, els voldria donar les dades. Jo no me'n sento satisfeta del desplegament de la Llei de la dependència. A mi m'agradaria molt més estar complint els terminis. De fet, jo crec que dintre de poc podrem tindre aquesta satisfacció. No me'n sento de satisfeta. I no me'n sento de satisfeta per una raó molt senzilla: perquè totes aquestes persones que estaven esperant, perquè aquesta era una demanda social molt forta, estaven esperant que la Llei de la dependència, al igual que la Llei de serveis socials, tirés endavant, doncs, evidentment aquest retard els suposa un malestar.

Però, en canvi, hi ha una cosa que és important: malgrat ara tinguem aquest retard, la llei existeix i si existeix no és gràcies a Convergència i Unió. És gràcies a tots els altres grups que en el Congrés la varen votar, el Partit Popular la va votar i la varen tirar endavant. Jo, li vull dir una cosa: miri, hem rebut, hem rebut, hem rebut 72.738 sol·licituds. És evident que en algunes d'aquestes sol·licituds hi ha hagut problemes, hi ha hagut distorsions, fins i tot moltes vegades hi ha hagut problemes tan senzills com que la persona que ens ha enviat la sol·licitud, doncs ho ha fet, per exemple, amb l'adreça que consta en el seu DNI, quan aquesta persona està en un altre domicili.

Tot això són complicacions que se han anat resolent poc a poc. 72.738, d'aquestes 78.000, 46.698 són valoracions que ja s'han fet. És a dir, en aquest moment, en aquest moment, hi han 36.630 persones valorades amb el grau 3, amb un dret reconegut i amb un dret que se li reconeixerà amb caràcter retroactiu.

I ara li parlaré de les nòmines que portem pagant des del Departament. Hi han 6.476 persones de grau 2 i, evidentment, les altres, d'aquestes quaranta-sis mil, 2.190 i 1.400 no poden, són de grau 1 o de grau 0 i per tant no tenen dret en aquest moment a les prestacions.

D'aquestes 40.239, que significa el 86 per cent de les persones valorades, han estat reconegudes com a grans depenents. D'aquestes, el 79,22 per cent té més de seixanta-cinc anys. Aquestes persones fins ara, fins ara, com a molt podien accedir al

viure en família. I és evident i és evident que les prestacions que els donem actualment superen amb escreix el viure en família.

Jo li dono, si em permet, la nòmina. Miri, el desembre i gener, nosaltres vam pagar d'endarreriments a la nòmina, és a dir, el pagament de les prestacions i dels serveis, aquí va tot junt, tant prestació com servei, varem pagar, corresponent al desembre i al gener amb endarreriment més d'un milió i mig d'euros. La nòmina era de 286.000, no dic els pics [#], euros. Al febrer, varem pagar d'endarreriments, perquè endarreriments, li ho repeteixo, vol dir que les persones li paguem la prestació que se li ha reconegut des de l'endemà del dia que l'han sol·licitat.

Per tant, al febrer, amb endarreriments varem pagar més de 2.700.000, amb una nòmina de 765.000. A l'abril, em salto el març, és igual, amb endarreriments, hem pagat més de 14 milions d'euros amb una nòmina de 2.781.000. El total, el total de diners que són perceptors en aquests moments les persones valorades com a grans dependents a Catalunya suma a 31 milions d'euros.

Jo li he de dir, perquè he demanat que em fessin una mitjana de la despesa, és una mitjana, evidentment, eh?, és una mitjana, i la mitjana en aquests moments se situa amb 516 euros. La nostra voluntat –i aquesta és la voluntat que vull transmetre a totes les persones que tenen no només fills amb discapacitat, sinó també persones grans depenents a casa seva– és que fiquem i volem que la llista d'espera es depuri de la manera més ràpida, que puguem anar corregint totes les disfuncions, que n'han tingut i que n'hi continuarà havent, i que ens situem en una situació que...

El president

Senyora consellera...

La consellera d'Acció Social i Ciutadania

...ens situem en una situació que recordo tanmateix és que aquesta llei preveu un termini de sis mesos, preveu un termini de sis mesos. Per tant, nosaltres, no amb l'optimisme, sí amb l'entusiasme, perquè jo aquesta llei me la crec, jo me la crec, aquesta llei, amb entusiasme, amb entusiasme, jo crec que dintre de poc estarem en

condicions de prestar o de prestar aquest servei o aquestes prestacions econòmiques a totes les persones valorades com a grans depenents a Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Suspenem la sessió que reprendrem demà al matí a les deu.

La sessió se suspèn a les...